

8 Thuis

Bij een groot pand staat hij stil.
'We zijn er,' zegt Yasim.
Seef kijkt naar de letters op het gebouw.
'Fabriek,' leest hij hardop.

Yasim opent de poort.
Hij rijdt de kar naar binnen.
'Vroeger was dit een fabriek,' zegt hij.
'Er werden flessen gemaakt.
Nu is het mijn huis en mijn werkplaats.
Ik maak graag dingen.'
Seef knikt.
'Net als de dwergen,' zegt hij.
'Die houden ook van dingen maken.'

Yasim tilt Seef van de kar.
Seef wankelt.
Hij wappert met zijn armen.
'Ben je nog moe?' vraagt Yasim.
'Kom maar.'
Yasim geeft hem een arm.

Seef zet een paar passen.
'Het gaat niet,' zegt hij.
'Mijn benen zijn te dun.'

'Heb je nooit gelopen?' vraagt Yasim.

'Niet echt,' zegt Seef.

'O,' zegt Yasim geschrokken.

'Heb je een beperking?'

Seef flappert met zijn oren.
'Wat is dat?'
'Dat je iets niet kan,' zegt Yasim.
Seef denkt na.
'Vroeger kon ik vliegen.
Nu niet meer.
Is dat een beperking?'
Yasim lacht.
'Ik kan ook niet vliegen.
Dat is geen beperking.'

Yasim tilt Seef naar binnen.
Hij zet hem op een stoel.
Daarna opent Yasim een kast.
Er waait koude lucht uit.
'Wil je melk?' vraagt hij.
'Melk?'
Verbaasd kijkt Seef rond.
'Is hier een moeder?'
'Een moeder?' vraagt Yasim.
'Moeders hebben melk voor hun baby,' zegt Seef.
'O, bedoel je het zo,' zegt Yasim.
Hij wijst naar een pak in de koelkast.
'Het is melk van een koe.'
Seef flappert met zijn oren.
'Ik lust wel water,' zegt hij.

Yasim geeft Seef een glas.
Hij snijdt een stuk brood af.
Seef neemt een paar kleine hapjes.
'Eet maar flink,' zegt Yasim.
'Je bent zo dun.
Je mag wel wat zwaarder worden.'

Seef schudt zijn hoofd.
'Misschien krijg ik nieuwe vleugels.
Dan kan ik weer vliegen.
Ik kan beter licht blijven.'
Yasim glimlacht.
'Je hebt veel fantasie,' zegt hij.
'Vertel eens.
Hoe kwam je op het strand?'

Seef denkt aan het bos.
Aan de storm.
Aan het zand.
Aan de bodem die schudde.
'Ik viel,' zegt hij.

Yasim fronst zijn voorhoofd.
'Hoe kun je nou uit een bos vallen?
En hoe kwam je op het strand terecht?'
Seef zwijgt.
Hij weet het ook niet.

'Wie zorgt er voor je?' vraagt Yasim.
Seef geeft geen antwoord.

'Iemand moet je missen,' zegt Yasim.
Seef knikt.
Hij flappert met zijn oren.
'De dwergen missen me.'

9 De werkplaats

Seef is alleen in de keuken.
Hij probeert te staan.
Het is lastig.
Hij moet een stoel vasthouden.
Zijn benen zijn te dun.
Dit is dus een beperking.
Had hij zijn vleugels nog maar.

Yasim komt de keuken binnen.
Hij zet twee stokken tegen de tafel.
Aan de bovenkant zit een plat stukje.
En er zit een handvat aan.
'Het zijn krukken,' zegt Yasim.
'Probeer maar.'

Seef leunt op de krukken.
Langzaam zet hij een paar passen.
Het voelt raar onder zijn oksels,
maar het lukt.

Langzaam loopt Seef door het huis.
Yasim laat hem alle kamers zien.
Er is een kamer met een bank.
Ernaast staat een kast vol boeken.
Er is een kamer met een groot bed.

'Hier slaap ik,' zegt Yasim.
Daarna laat hij nog een kamer zien.
'Hier is jouw bed,' zegt Yasim.

Seef loopt naar het raam.
'In het bos sliep ik buiten,' zegt hij.
'Ik heb nog nooit in een kamer geslapen.
Ik sliep meestal op het mos.'
Yasim kijkt hem verbaasd aan.
'Dat is bijzonder.
Hier heeft elk kind een bed.'

'Van wie is dit bed dan?' vraagt Seef.
Yasim wrijft in zijn ogen.
'Het was van een jongen,' zegt hij.
'Waar is die nu?' vraagt Seef.
'Ergens,' zegt Yasim zacht.
'Ergens,' fluistert Seef.

'Kom,' zegt Yasim.
'Ik laat je de werkplaats zien.'

Seef hobbelt achter Yasim aan.
Hij loopt steeds langzamer.
Alles doet pijn.
Yasim ziet het.
'Ik til je wel,' zegt hij.
'Laat die krukken maar los.
Lopen is te zwaar voor je.'

Yasim tilt Seef naar de werkplaats.
Hij zet hem op een stoel.
Seef kijkt zijn ogen uit.
Er staan vreemde dingen van hout en ijzer.
Seef weet niet wat het is.
'Heb jij dit gemaakt?' vraagt hij.
Yasim knikt.
'Wat vind je ervan?'
'Dwergen maken dingen die handig zijn,'
zegt Seef.
'Ze maken krukjes, tafels en bedden.
Jouw dingen zijn anders.'

'Anders,' herhaalt Yasim.

'Ik hou van anders.

Ik vind het fijn om bijzondere dingen te maken.'

'Jouw dingen zijn mooi,' zegt Seef.

Yasim straalt.

'Dat is fijn om te horen.'

Seef flappert met zijn oren.

Het is leuk dat hij Yasim blij kan maken.

Yasim rommelt in een berg spullen.
'Hebbes,' zegt hij na een tijdje.
Hij heeft een vreemde stoel gepakt.
Er zitten wielen aan.
'Deze ga ik voor jou opknappen,' zegt Yasim.
'Het is een rolstoel.
Je kunt erin rijden.'

'Dat is handig,' zegt Seef.
Eigenlijk zou hij liever vliegen, denkt hij.
Maar vleugels kan Yasim vast niet maken.

Yasim glimlacht.
'Ja, ik ben heel handig.
Ik lijk wel een dwerg.'
Seef lacht.
'Daar ben jij veel te groot voor.'

Yasim geeft Seef een paar boeken
met mooie tekeningen erin.
'Zijn die van die jongen?' vraagt Seef.
'Die jongen van het bed?'

Yasim knikt.
'Ga maar lekker lezen.
Ik ga aan het werk.'

